

ΣΦΑΙΡΑ

ΕΤΟΣ 7ΟΥ — ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 328

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΑΝΤΩΝ. Μ. ΣΥΡΙΓΟΣ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 16 ΜΑΪΟΥ — ΤΟ ΦΑΛΟΝ 1.50

ΤΗΝ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑΝ ΤΩΝ ΚΑΘΟΛΙΚΩΝ, ΤΗΣ ΟΠΟΙΑΣ ΤΑ ΑΘΛΑ
ΣΥΝΤΑΡΑΣΣΟΥΝ ΤΟΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΝ

Η ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΧΑΡ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ ΣΧΟΛΗ ΤΩΝ ΚΑΘΟΛΙΚΩΝ ΚΑΛΟΓΡΑΙΩΝ
ΤΟΥ ΤΑΓΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΣΗΦ

Πρό ἡμερῶν νέον σκάνδαλον τῆς Καθολικῆς προπαγάνδας ἀνεκαλύφθη: Ὁ ἐφη-
μέριος τοῦ ναοῦ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς διετάχθη παρὰ τοῦ Μ. Μητροπολίτου
Χρυσοστόμου νὰ ἐνεργήσῃ πάσῃ θυσίᾳ ὅπως ἀποσπάσῃ ἀπὸ τὴν Σχολὴν τῶν
Καλογραιῶν μίαν Ὀρθόδοξον κορασίδα, τὴν ὁποίαν οἱ προπαγανδισταὶ ἐκλει-
σαν ἐκεῖ διὰ νὰ τὴν ἐκκαθολικίσουν.

ΣΗΜ. Εἰς τὸ μέσον εἶναι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῶν ἐν Ἀθήναις Καθολικῶν κ. Περί. ὁ μόνος καθολικὸς ἱερωμένος ὁ ὁποῖος δὲν
ἀνεμίχθη διόλου εἰς τὴν προπαγάνδαν τῶν Καθολικῶν.

Εἰς τὴν 8ην Σελίδα θα βρῆτε τὴν τραγικὴν ἱστορίαν μίας Ὀρθόδοξου προσφύγοπούλας
ποῦ ἐγίνε Καλογραία Καθολικὴ

Ο ΝΟΟΜΑΝΤΗΣ ΤΗΣ ΣΦΑΙΡΑΣ

Το γραφείο της Σφαιρας αναλαμβάνει την διαβίβαση επιστολών...

Ο ΝΟΟΜΑΝΤΗΣ ΑΠΑΝΤΑ

PURE GIRL: Η πρώτη ερώτησίς σας πολύ άρεσέ με...

ΚΑΠΕΤΑΝ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΝ, Πειραιά: Η ζωή σας ούδεναν επί τα βελτίω μεταβολήν...

ΑΝΟΙΚΤΗΝ ΚΑΡΑΙΑΝ: Το μέλλον του ανθρώπου έξελικται...

ΑΓΚΙΝΗΝ: Είστε άνθρωπος πολύ θρασύς. Περιφρονείτε τα πάντα...

ΝΙΚΟΝ ΚΑΤΕΡΙΝΗΝ: Η ετυμολογία σας δεν εξαρτάται από το πρόσωπο αυτό...

ΛΟΥΚΙΑ ΝΤΟΡΡΑΙΝ: Το μέλλον σας πλήρως οδυνών και πικρών...

ΚΑΣΤΑΝΗΝ, Αθήνας: Γάμος σύντομος και πολύ εύτυχος...

Είς τας άνωτέρω επιστολάς απάντησε ο Νοομαντής...

Είς τας άνωτέρω επιστολάς απάντησε ο Νοομαντής...

Είς τας άνωτέρω επιστολάς απάντησε ο Νοομαντής...

Είς τας άνωτέρω επιστολάς απάντησε ο Νοομαντής...

οχι επίβραβης διά τους άλλους. Ούδεν νέφρος διακρίνει εις τόν οικογενειακόν σας ορίζοντα.

ΑΝΘΟΣ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ: Γάμον προσπαθήσατε να επιτύχετε με τόν Βασίλειον...

ΧΑΜΕΝΗΝ ΕΑΠΙΑΑ Αθήνας: Ο Δ. Μ. σας ποθεινώς να σας έκτιμά...

ΑΔΙΚΗΜΕΝΗΝ: Ασφαλώς θα γίνεται δική του και να είσθε άπολύτως ήσυχος...

ΚΑΛΕ ΓΚΡΟ ΓΟ, Θεσσαλονίκη: Γάμον δεν διαβλέπω. Το μέλλον σας δυστυχώς και πλήρες πικροτάτων δοκιμασιών...

ΟΡΦΑΝΟΝ, Θεσσαλονίκη: Το μελετώμενον συνοικισιον θα πραγματοποιηθή και θ' άποβή πολύ εύτυχος...

ΛΟΥΑΟΥΚΑΝ: Γεώργιος. Όχι έκείνον που αγαπάτε, άπλούστατα διότι δεν σας αγαπά ελκικρινώς...

Μ.Κ.Χ., Πάτρας. Γάμος δεν θα γίνει, παρ' όλας τας προσπάθειάς σας...

ΑΝΘΙΣΜΕΝΟΝ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΝ: Ο έρωσ σας δεν έχει ως άποτέλεσμα τόν άπογοισμόν...

ΑΘΗΝΑΙΟΝ Α.Γ.Ε.: Δεν θα προαχθήτε, Προσέατε. Οι επιτηδείοι θα σας ζημιώσουν πολύ...

Ούτω μόνον θα θεραπευθή η μελαγχολία σας, ή όποια είναι άποτέλεσμα ψυχικής νόσου...

ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗΝ ΥΠΑΡΕΙΝ: Θα ζήσατε εν όλω 14 έτη. Δεν θα ύπανδρευθήτε...

ΑΓΚΙΝΑΡΑΝ: Γάμον δεν διαβλέπω. Πολλά έπεισόδια έξι αιώσις σας εις την οικογενειακόν σας...

ΑΓΙΝΗΝ ΠΑΡΘΕΝΟΝ: Θ' έζησατε ακόμη 15 έτη. Θ' άποθάνετε από νόσημα του στήθους...

Είς τήν προσεχώς έφθλλον της Σφαιρας θ' άπαντήσω και εις τας επιστολάς των δίδων και κυρίως...

Είς τας άνωτέρω επιστολάς απάντησε ο Νοομαντής...

Είς τας άνωτέρω επιστολάς απάντησε ο Νοομαντής...

Είς τας άνωτέρω επιστολάς απάντησε ο Νοομαντής...

Είς τας άνωτέρω επιστολάς απάντησε ο Νοομαντής...

Είς τας άνωτέρω επιστολάς απάντησε ο Νοομαντής...

ΑΓΑΠΗΣ ΛΟΓΙΑ

ΣΤΟ ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΟΝ

Είχαμε λοιπόν πάλιν Ιπποδρομίας την περσμένη Κυριακήν. Όλη ή κοκτέτα έστρωμάχησαν εκεί μέσα για να επιδείξουν της φάτις τουαλέττας των...

Καλά, όχι. Ποιός πηγάει στο Ιπποδρόμιον για τα τετράποδα; Δεν βλέπετε λοιπόν ότι όλη ή φαμαρία γίνεται για τα δίποδα...

Υπέκυψα. Από την στιγμή όμοσ που έχασα τέσσερα κατά σαιράν στοχίματα, έμισηξα τα άλογα όσον κανένας...

Συμπέρασμα: Όταν τελειώσουν ή Ιπποδρομίες φιλόδοξος άνθρωπος δεν θα ύπαρχη στας Αθήνας!

ΤΩΡΑ ΠΟΥ ΟΛΑ ΓΥΡΩ ΑΓΑΠΟΥΝ

Τώρα λοιπόν δεν άπόμεινε καί σποδός δύο παρ' όλα κριτικόν τους τάφους. Τα βαρεία σύννεφα που οκεπάλουν την ψυχή μας...

Και τώρα, που όλα γύρω αγαπούν και ό σφραγός στέλνει στη γη κάθε βροδόν τα παιδ γλυκά του φιλιδι, τώρα, που όλα γύρω είναι τόσο διαφορετικά για μας γιατί όλα τραγουδοούν τον ύμνον της άγάπης και της εύτυχίας...

Όσοι θεοροούνται παρ' όλο τοσ Όθωμαοίς ως έξ αίρετα άνθη των χαρμελιών, θα έλεγε, βλέπον αυτήν εκ των οπισθεν. Αυτή είναι τερσικήσα. Αλλ' οστις έβλεπεν αυτήν διά μέσου του σπυδαίου άνοκίματος του φερτεζέ, θα προσέθετε εν πλήρη συνειδήσει της προς την μυθολογία άσβετίας του. Αυτή είναι ή Ηρα.

Η ώραία χανούμ έξηκολούθει να προχωρή διά μέσου του πλήθους, χωρίς να δίδη ύπερμελαν προσοχήν εις τους ίσταμένους διά να την θαυμάσουν. Είχε την ύπερηφάνειαν της άσφαλοός καλλονής.

Η καλλονή της γυναικός έχει δυο περιόδους διακεκριμένας και ούσιωδώς διαφερούσας άλλήλων. Είς την πρώτην περίοδον περιφρονεί ίδίως έκείνους που την θαυμάζουν εις την δευτέραν περίοδον θαυμάζει έκείνους που την περιφρονούν.

Προχωρήσασα της θύρας μεγάλου άρμενικού καταστήματος, άνεκοψε τήν βήμα και έσταμάτησεν όλίγα βήματα πρὸ της θύρας. Η άπότομος άνακοπή του βήματος της έμαρτύρει ότι ή γυνή έκείνη επάλαι μεταξή της ιδέας του τής εσέβη ή να έξηκολούθη τόν δρόμον τής. Η πάλη θα ήτο καταφανής και εις τόν μάλλον διάφορον διαβάτην. Είχε χαμηλώσει τήν βλέμμα, αι δέ τοσοειδής όρρους της είχαν συσπασθή κατά τρόπον προδιδόντα βαθείαν και έντονον σκέψιν, διά την όποιαν έρεπε να υπάρχη σύντομος άπόφασις.

Δύο διαβάται, διερχόμενοι πλησίον της, παρετήρησαν αυτήν και έμψήθησαν γαλλιστί. —Κύταζε, τί ώραία γυναίκα!

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Κ. ΡΟΔΗ

ΟΔΟΣ ΡΟΜΒΗΣ 16.—ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΕΙ, ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ Π' ΑΓΑΠΟΥΣΕ

ΥΠΟ ΛΙΔ

—Ω, να! Φαίνεται πως κάτι έλησμήσασα. Και παρήλθον, στροφόμενοι και παρατηρούντες όπισθεν την Όθωμανίδα με τήν ύψηλόν άνάστησιν και με τήν μαυρία και με τήν μεγάλην όφθαλμούς.

Η χανούμ, έ νοούσα την γαλλικήν, άντελήφθη τόν διάλογον έκείνων των ξένων, και έστράφη άμέσως προς την προθήνην του καταστήματος. Η προθήνη ήτο τσοον πλουσίως όπλισμένη ώστε θα ήδύνατο να δικαιολογήση την περιέργειαν και της άπαθεστέρας γυναικος. Παρέμειναν ούτω επί τινα λεπτά της ώρας, παρατηρούσα την προθήνην έάν όμοσ παρετήρη τις την διεύθυνσιν του βλέμματός της, θα δέκρινεν, ότι ή μυστηριώδης έκείνη Όθωμανίς είχε κατορθώσει ν' άνεύρη κενόν μεταξή των έκπεσθειμένων εν τή προθήνη άντικειμένων, διά μέσου του όποιου παρατήρει έντός του καταστήματος.

Αίτην άνασκήτησε και συνέσφιξε τās χειροκροτοφόρους πηγμάς της. Είχε διακρίνει τι τού όποιου ή θεά συνεχλόνησεν αισθητώς, δολόκληρον τού σώμα της. —Ονά! (έκείνος) έμψήθησε.

Και, λαβούσα τελευταίαν άπόφασιν, εισήλθεν εις τού κατάστημα διά στερεού βήματος. Είς την θέαν αυτής ό καταστηματαρχής, ήλικίας πενήκοντα περίπου έτών και βραχύσωμος, άπρηκολυμήτος κατά την στιγμήν έκείνην με τρεις ή τέσσαρας γυναικας χαρμελιών, έξεταζούσας ύψάματα, άφήκε την θέσιν του και έπροχώρησε προς την νεήλυδα, ένιαχυθείς με τήν χαριέστερον των μειδιαιμάτων.

Τό μειδίαιμα του έμπόρου εις τήν άκριβότερον μειδίαιμα των άνδρωπίων χαλιών της μάλλον άπαιτητικής εταίρας τού μειδίαιμα εις άδύνατον να φθάση εις τού ύψος της χρηματικής αξίας τούτου. Η εταίρα δύναται ένίοτε, έξ οίκτου ή εκ συμπαθείας, να μειδίαισει και προς τα λεύκανα ένός χροματοφυλακίου, τού όποιον έλήψτεσεν ό έμπορος όμοσ ούδέποτε μόλις βραβιασθή ότι εκένωθη, τού στρέψει τάνοτα και δέν τού μειδίαι πλέον.

Εκ τού μειδιάματος λοιπόν τού Άρμενικού καταστηματαρχου της όσου Πέραν, θα ήνωθεί τις εύκόλος ότι τα θηλάκια της ώραίας χανούμ άπήστραπτον έξ ίσου με την μορφήν της.

Προχωρήσας ένωπίον της ό καταστηματαρχής, ύπεκλήθη δς. —Χανούμ έφέντη μ', ειπε διά της θωπευτικώταρας φωνής, διατάξτε!

Και στρέψας την κεφαλήν, διηύθυνε τού βλέμμα προς ιδιαιτερον θαλαμίσκον, εις τού βάθος του όποιου ή θύρα ήτο κλειστή.

—Είπε κανείς εκεί; —Η χανούμ ένόησε και ήρώτησεν. —Όχι, έφέντη μ'. Εκεί καθώς γνωρίζεσ, ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΡΑΝΟΝ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Μία δεσποινίς, ή όποια πολλάς μέχρι τούδε φορές συνέλεξεν άνθηΜαΐου,πλησιάζει ένα σσφάερο.

—Κύριε, τόν όβολόν σας. Και ό σσφάερ κατ'αγανακτησμενοςδιότιπρωί τόν έσταμάτησε μία γεροντοκόρη, της άπαντῆ:

—Ούτε τόν διάβολο να δης ούτε τού σταυρού να κάνης.

Εξω από την πόρτα τού ξενοδοχείου Μελά της Κηφισιάς έλλο χεύει ή δς Αδάμ.

Αεικινήτοκαι πολύ τεχνίτηται. Ενας ταγματάρχης περιγ'ονακίτης. Τού επιτίθεται...

—Κύριε... —Α, κανέι ό ταγματάρχης, παρτίν δεσποινίς, δέν σας άντελ ήφθη. Άπαροτιμοσσα όμοσ να έδιδα κάτι στην Εύα και όχι στόν... Αδάμ.

Π. ΝΑΛΕΟΣ

δεν περνούν όλοι οι άνθρωποι. —Καλά στείλει μου όλα τα τόπια τα χροματιστά κλαδοτά μεταξοτά. Θέλω να κάμω όφελμα.

Ο έμπορος ύπεκλήθη, και προχωρήσας χωρίς της θύρας του θαλαμίσκου, ώθησεν αυτήν και ύπεκλήθη εκ νέου.

Η χανούμ εισήλθε μόνη, ένφ ό έμπορος έσκευσε προς έκτέλεισιν της έντολής της. Ο θαλαμίσκος έκείνος ήτο μικρός, άλλ' έκτάκτου άνατολικής καλαισθησίας. Έν διβάνιον, πλατύ κ' ή χαμαλόν, κεκαλυμμένον δι' έρυθρού μεταξοτού δμασσηνού ύψάματος, μία τράπεζα επιμήκη πρὸ αυτου, με γλυφής φανταστικάς, παραπετάσματα μακριά, καλύπτοντα κατά μήκος τού παράθυρον, εκ τού αυτος έρυθρού ύψάματος, προσέδιδον εις τόν στενόν όρίζοντα του θαλάμου έκείνου εν φως, περιβάλλον τα πάντα με ρόδιον χρώμα, τού όποιον θα ήδύνατο να κολακείση και την ροδαίστεραν μορφήν.

Και τέλος την βαρείαν έκείνην διακόσμεισιν του θαλαμίσκου συνεπλήρου εν κάτοπτρον κρυστάλλινον, άνηστρημένον έναντι τού διβανίου, ώστε ή επ' αυτου καθήμενη να βλέπη καλώς την μορφήν της και δολόκληρον τού σώμα της.

Ο θαλαμίσκος έκείνος ήτο σατανικός ψυχολογημένος διά την υπερέμεισιν των ύψασμάτων. Ητο εν ρόδον, τού όποιου όμοσ αι άκανθαί εύρίσκοντο εις τούς δνυχας τού έμπορου.

Αγωνία έρωτευμένης χανούμ. Η χανούμ, μείνασα μόνη έντός τού θαλάμου, έρριψθη επί τού άνακλίντρον και έβαλε βαθύν στεναγμόν άνακουφίσεως.

Εστρεψε περι αυτήν βλέμμα άφρημένον, τού όποιου διηυρήθη και προς τού έναντι κάτοπτρον. Εκεί έσταμάτησε και παρετήρησε τόν εν αυτῷ διαγραφόμενον ειδωλόν της. Είς όλίγα δευτερόλεπτα, ή Όθωμανίς δέν έδεώρε εις άλλός: θα έλεγεί τις ότι κατέργαγε την ώραίαν έκείνην ήρωικήν τού προσώπου της, ήτις διεφάνετο διά μέσου τού άνοκίματος τού φερτεζέ της. Τό βλέμμα της εις προσοπισθη επί των όφθαλμών της εν τῷ κρυστάλλῳ, ως εάν ήθελε να συνειώση τού ειδωλον μετα της σαρκός και να δώση εις αυτόν πλειοτέρας γοητείας και ίσχυρότερον δέλητρον.

Αλλά και τούτο, μετά τινος στιγμής, έθεώρησεν άνεκαρ-ές:είχε κορσθη και ή ίδια από ό,τι έβλεπε. Και έγεσθησεν, έπροχώρησε τας χείρας προς την θύραν, την έκλεισε και διηυρήθη πρὸ τού κάτοπτρου.

Η γυναικα έκείνη ειχε μεθυσθη από την θέαν της ιδέας της μορφής. Και χωρίς να έννοση τί πράττει έφερε τās χείρας μηχανικώς όπισθεν τού φερτεζέ, άφήρησε τας χείρας τας χροσάς καρφίδας, αιτίνας τόν συνεχρότον και δέδσμενον τήν μορφήν της δι' αέτου, και άφήκε την καλύπτραν ν' άπελευθερώση τού προσώπου της δολόκληρον.

Είς την θέαν της μορφής της άποκεκαλυμμένης δολόκληρου, ή Όθωμανίς έστέναξεν έξ άνακουφίσεως. Ένώπιον τούταις μορφής έχει τού δικαίωμα να στενάξη ένίοτε και ό κατέχων αυτήν.

Ο έρωσ την έχει την ιδιότητα ταύτην. Να κάμην τόν άνθρωπον ν' άποκαλύπη εις τόν έαυτόν του κάτι τού όποιον ούδέποτε ειχε παρατηρήσει εν τῷ παρελθόντι.

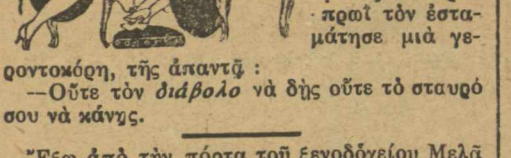
Είς την πτώσιν έκείνην τού φερτεζέ, ή χανούμ άφειλε μίαν νέαν καλλονήν, την όποιαν ίσος δέν ειχε παρατηρήσει ακόμη.

Πρόσωπον κάλλευκον και στρογγύλον, με ρίνα όσει έξελεθούσαν από σμίλην. Πραγιτέλους' μήλα των παρειών όμαλά και καλυπτόμενα υπό έλαφράς ροδίνης χροσάς, εις την όποιαν προσέθετεν άνέφραστον μυστήριον τού ρόδιον εκεί σκόφους τού θαλάμου,

Τέλος στόμα όλίγον εσμέγεθες με χελλή έλαφρός προτεταμένα, κατά τρόπον εκφράζοντα διαρκώς και άπαράμιλλον μειδίαιμα, σιαγών αγαλαματώδης, συνεπλήρου τού θαυμάσιον εκείνο ούρι τού άνατολικού παραδείσου.

Η χανούμ περιέβαλε με βλέμμα άπληστον τού σόνολον τού προσώπου της και διέστειλε τās χελίης εις μειδίαιμα εύαρεσείας και θριάμβου. Είς τού μειδίαιμα έκείνο, τού ρόδιον ειδωλον τού κατόπτρου, έπέδειξε μίαν σειράν μικρών και κατακλιών οδόντων, όστινες έπηξήσαν την φαντασμαγορίαν ταύτην της άνατολικής καλλονής.

—Ακολουθεί

ΑΓΑΠΗΣ ΛΟΓΙΑ

ΑΓΑΠΗΣ ΛΟΓΙΑ

ΑΓΑΠΗΣ ΛΟΓΙΑ

ΑΓΑΠΗΣ ΛΟΓΙΑ

ΡΟΖΙΤΑ

ΥΠΟ ΑΤΤΙΚ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

— Γιά τὸ Θεό! εἶπε μὲ κάποιον τρόπο ἡ Ροζίτα.

— Ὁ Θεὸς δὲ θὰ μὲ συγχωρεῖ ποτέ, ἀν ὀφθαλμοὶ ἀδικῶσι καὶ εὐνοία τοῦ κυρίου ἡμῶν...

— Δὲ θὰ σοῦ πάσω, μικρὴ μου. Εἶσαι πολὺ γενναία, ἀλλὰ μὴ ζητῆς κ' ἀπὸ μένα νὰ κάμω μὴν ἀτίμια.

— Γιά τὴν ἀτίμια;

— Ἀτίμια βέβαια εἶναι νὰ ὀφθαλμοὶ νὰ ὑποφέρῃς ἐστὶν, μὲ τὰ ὑποκείμενα αὐτὰ πού...

— Ὁ ἀρχηγὸς ὅμως τῆς περιπόλου μόλις ἀντελήφθη...

— Τὸ μόνο πού πρόβλεπε ἡ Ροζίτα νὰ ψιθυροῦν...

— Καλὰ, καλὰ, ὅ ἀπὸ τὸ ἴδιόν μου.

— Πέρασαν ἀκόμα μερικὸς δρόμους μισοφορτισμένοι...

— Ἦταν τὸ κτίριον τῶν φυλακῶν.

— Ὀκλοπλοῖοι στρατιῶτες ἐφρουροῦσαν τὴν μεγάλην...

— Οἱ στρατιῶτες τῆς περιπόλου, μαζὶ μὲ τὸ ζευγάρι...

— Στὸ προαύλιον ἐφριγγε τὸ ἀμυδρὸ φῶς τῶν κερμαστῶν...

— Ὁ λοιπὸς διηγήθηκε λεπτομερῶς τὸ ἐπεισόδιον...

— Ἦσαν ὅσοι ἦσαν νὰ εἰσέλθουν ἐκεῖ, ὅσοι ἦσαν νὰ ἐξέλθουν...

— Τὸ ἐναντιὸν ὁ Φερνάνδος διατηροῦσε πάντα τὴν μορφὴν...

— Ἐπὶ τὴν δευτέρην πόρταν ἦσαν ἔκρυπτοι τὸν ὀπλοῦν...

— Στὸ τέλος τοῦ διαδρόμου αἰοεῖται ἀλλήλων...

— Στὴν μίαν ἀκρὴν τοῦ τραπέζι, πρὸς τὸ μέρος τοῦ τοίχου...

— Στὸν ἀρχοντα αὐτόν, πού ἐφοροῦσε βελουδένιο καπέλλο...

— Ὁ κύριος διοικητὴς, εἶπεν ἀπλῶς ὁ λόγιος, πού ἀδύγη...

— Ὁ κύριος διοικητὴς τῶν φυλακῶν ἀπεροχολιμένος...

— Ὁ κύριος διοικητὴς, εἶπεν ἀπλῶς ὁ λόγιος, πού ἀδύγη...

— Ὁ κύριος διοικητὴς, εἶπεν ἀπλῶς ὁ λόγιος, πού ἀδύγη...

— Ὁ κύριος διοικητὴς, εἶπεν ἀπλῶς ὁ λόγιος, πού ἀδύγη...

— ἀκούσθηκε ἔξαφνα μὴ λεπτὴ γυναικεία φωνή...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς!...

— Ὁ κύριος διοικητὴς τότε ἐσήκωσε τὰ μάτια...

— Τὸς κινταεξέτη ἡμέρας, μὲ κάποιον ὄργανο βλέμμα...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

Ἡ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΓΚΑΘΑΓΕΛΕΣ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡ

ΜΑΓΙΑΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΣΜΟΣ

— Καθ' ἅπαντα ὁ ἔρω; τὰ ἔτη δὲν ὄρῃ, εἰσεῖται δὲ βασθῶν...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ναι, εἶμαι ἐνοχος γιὰ ὅλην, εἶπε στὸ διοικητὴν...

— Αὐτὸ δὲν εἶσαι σὺ ἀρμόδιος νὰ τὸ κληρῆς...

— Ὁχι δά, στὴν κρεμάλα. Ἐνας εὐγενὴς δὲν πεθαίνει...

— Ἐίμαι ὁ κόμης Φερνάνδος δὲν Ντιέγο ντὲ Ἀλκάλια.

— Καὶ καλὰ, ἔνας κόμης καταδέχθηκε ν' ἀναμειχθῆ...

— Αὐτὸ εἶναι δικὸν μας λογαριασμὸς. Τώρα ἡ εὐγενεία...

— Τὸν ὠδήγησαν ὁ ἀπαισιο κελλί, μὲ πέτρινοὺς τοίχους...

— Δὲν μοῦ λές, τὸν ὠρώτησε ὁ κόμης, εἶναι εὐκόλο...

— Ἀπὸ τὴν ἀπομακρυσμένην τῆς Ροζίτας, ὠρώτησε...

— Ὁ κύριος διοικητὴς μετὰ τὴν ἀπομακρυσμένην τῆς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΣ ΑΝΑΡΟΓΓΥΝΟΝ ΤΟΥ ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΟΥ

Ὁ Κος Α... Ἡ Κσ Σ...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

ΟΙ ΔΥΤΑΙ

— Ὁρθὰς λύσεις, ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

Ὁ ἀριθμὸς 15 εὐρίσκεται κατὰ διαφόρους τρόπους...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

— Ἦτο ἡ διοικητὴς...

ΚΑΛΙΤΕΡΑ ΔΙΚΗΜΑΤΑ

ΕΓΩ ΤΟΝ ΕΣΚΟΤΩΣΑ Του Frederic Boulet

Ητο η δεκάτη σχεδόν φορά που η ίδια επιστολή, με τας ίδιαις στερεοτύποις λέξεις, έρχόταν να ένοχλήση τον κ. Λεμπέρ...

Αυτή την φορά, ο κ. ύπουργός άνοιξε την επιστολή μπροστά στο φίλο του, Ιατρόν Βερνέ...

«Θα σάς γράφω άνωθεν, μέχρις ότου θελήσετε να έλθετε προς συνάντησιν μου...»

«Ακούσε, Βίκτωρ. Δέν σου άποκρύπτω ότι ή υπόθεσις αυτή με φοβίζει...»

«Κύριε ύπουργέ, έξηκολούθησεν ο Λεμπέρ με έκτετυκόν ύφος...»

«Θέλετε χρήματα;» «Όχι, είπεν ο Λεμπέρ. Θα ήθελα να μου ύπετρέψετε να σάς άντικαταστήσω...»

«Ό ύπουργός δέν άπήτησεν άμέσως. Έσέπτετο, ότι αυτό του που ζητούσεν ο άνθρωπος...»

«Δέν έπερασάν λίγα λεπτά και ο κ. ύπουργός είδε να τον πλησίον ένας άνδρας ύψηλου άναστανίσματος...»

«Είπατε ο κ. Λεμπέρσέ; ήρώτησεν ο άγνωστος προσωπίδιοφόρος με ύπόκοπον φωνήν...»

«Πρόκειται να σάς κάμω μίαν σπουδαιότατην τήν δντι άνακοίνωσιν...»

«Πάμε στο σπίτι μου; είπεν ο ύπουργός, του όποιου ή περιέργεια είχε φθάσει πλέον εις τό κατακόρυφον...»

«Μόλις ο άγνωστος έπέρασε στο ιδιαιτερον γραφείον του ύπουργού, έρριξε σέ μιά πολυθρόνα τον μανδύα του...»

«Νά σου πώ φίλε μου; ή όμοίότης μας ατή, θα είναι όχι μόνον γιά σένα εύσεργετική, άλλα και γιά μένα...»

«Η μαρχησία έπέρασε στο ιδιαιτερον γραφείο του ύπουργού...»

«Βεβαίως, άπήτησεν ο ύπουργός, σαστιωμένος...»

«Ποιά διαφορά;»

«Τι τού δικό σας μουστάκι είναι ξεανθό και ότι είσθε μερικώς πόντους ύψηλότερος...»

«Ό Λεμπέρ έβγαλε τό μαντήλι του έσκούπισε σφικτά τό μουστάκι του...»

«Ό Λεμπέρ δέν παρέλειψε να φανή άβρός πρός την μαρχησίαν ατήν...»

«Όλη ή έορτή διεξήχθη μετά μεγάλης ζωνρότητος και κανονικότητας...»

«Μού φαίνεται πολύ περιεργον, άγοπητέ μου Βίκτωρ...»

«Αυτό τό άπόγνυμα θά έβρω στο ύπουργείο σου...»

«Αυτός ο μασκαράς ο Λεμπέρσέ έχει ρίξει πολύ καλά τό δάκτυλον...»

«Έπέρασαν έξη μήνες από τότε...»

«Θά σοι έξημολογήθω κάτι τό φοβερόν που έστάν δέν θα τό έκκαμψά δόλου, άλλ'...»

«Γιά να δηλώσω μου είπατε τέτοιο άστείο; ήκανε ο Ιατρός...»

«Διόλου άστεϊον...»

«Είς έκείνην ή όποια θα μου στείλῃ την πρώτην επιστολήν...»

«Νεοφωμένους έτών 27, σοβαρού και ήθικού χαρακτήρος...»

«Τό περιφρονούν έπιστημονικόν φιλολογικόν σύγγραμμα...»

«Μα παλαγιώσων, άναγνώσετέ μου...»

«Περύβριον, έμψιθύριση...»

«Είμαι λοιπόν ή δέν είμαι έγώ ο πραγματικός σου Λεμπέρσέ...»

ΣΦΑΙΡΑ

ΑΘΗΝΑΙ 1925

Table with 2 columns: Name and Amount. Includes names like Έ. Έρσία, Δ. Αρ. 50 etc.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Είς τήν σελίδα τής άλληλογραφίας 50 λεπτά ή λέλις δι' ύλου...»

30 λεπτά έκάστη λέξις.

Εικοσαετής- νέος, μαθητής Στρατιωτικού σχολείου...»

«Νέος μορφωμένος έτών 27, σοβαρού και ήθικού χαρακτήρος...»

«Αγορά, πωλήσεις, ένοικιάσεις...»

«Αλληλογραφία με μορφωμένα κορίτσια 16-18 έτών...»

«Είς έκείνην ή όποια θα μου στείλῃ την πρώτην επιστολήν...»

«Νεοφωμένους έτών 27, σοβαρού και ήθικού χαρακτήρος...»

«Αγορά, πωλήσεις, ένοικιάσεις...»

«Αλληλογραφία με μορφωμένα κορίτσια 16-18 έτών...»

«Είς έκείνην ή όποια θα μου στείλῃ την πρώτην επιστολήν...»

«Νεοφωμένους έτών 27, σοβαρού και ήθικού χαρακτήρος...»

«Αγορά, πωλήσεις, ένοικιάσεις...»

«Αλληλογραφία με μορφωμένα κορίτσια 16-18 έτών...»

«Είς έκείνην ή όποια θα μου στείλῃ την πρώτην επιστολήν...»

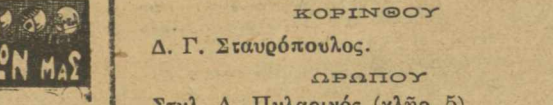
ΣΦΑΙΡΑ

ΑΘΗΝΑΙ 1925

Table with 2 columns: Name and Amount. Includes names like Έ. Έρσία, Δ. Αρ. 50 etc.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Είς τήν σελίδα τής άλληλογραφίας 50 λεπτά ή λέλις δι' ύλου...»

30 λεπτά έκάστη λέξις.

Εικοσαετής- νέος, μαθητής Στρατιωτικού σχολείου...»

«Νέος μορφωμένος έτών 27, σοβαρού και ήθικού χαρακτήρος...»

«Αγορά, πωλήσεις, ένοικιάσεις...»

«Αλληλογραφία με μορφωμένα κορίτσια 16-18 έτών...»

«Είς έκείνην ή όποια θα μου στείλῃ την πρώτην επιστολήν...»

«Νεοφωμένους έτών 27, σοβαρού και ήθικού χαρακτήρος...»

«Αγορά, πωλήσεις, ένοικιάσεις...»

«Αλληλογραφία με μορφωμένα κορίτσια 16-18 έτών...»

«Είς έκείνην ή όποια θα μου στείλῃ την πρώτην επιστολήν...»

«Νεοφωμένους έτών 27, σοβαρού και ήθικού χαρακτήρος...»

«Αγορά, πωλήσεις, ένοικιάσεις...»

«Αλληλογραφία με μορφωμένα κορίτσια 16-18 έτών...»

«Είς έκείνην ή όποια θα μου στείλῃ την πρώτην επιστολήν...»

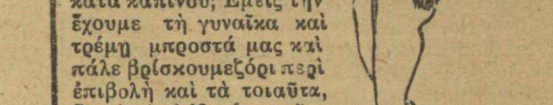
ΣΦΑΙΡΑ

ΑΘΗΝΑΙ 1925

Table with 2 columns: Name and Amount. Includes names like Έ. Έρσία, Δ. Αρ. 50 etc.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Είς τήν σελίδα τής άλληλογραφίας 50 λεπτά ή λέλις δι' ύλου...»

30 λεπτά έκάστη λέξις.

Εικοσαετής- νέος, μαθητής Στρατιωτικού σχολείου...»

«Νέος μορφωμένος έτών 27, σοβαρού και ήθικού χαρακτήρος...»

«Αγορά, πωλήσεις, ένοικιάσεις...»

«Αλληλογραφία με μορφωμένα κορίτσια 16-18 έτών...»

«Είς έκείνην ή όποια θα μου στείλῃ την πρώτην επιστολήν...»

«Νεοφωμένους έτών 27, σοβαρού και ήθικού χαρακτήρος...»

«Αγορά, πωλήσεις, ένοικιάσεις...»

«Αλληλογραφία με μορφωμένα κορίτσια 16-18 έτών...»

«Είς έκείνην ή όποια θα μου στείλῃ την πρώτην επιστολήν...»

«Νεοφωμένους έτών 27, σοβαρού και ήθικού χαρακτήρος...»

«Αγορά, πωλήσεις, ένοικιάσεις...»

«Αλληλογραφία με μορφωμένα κορίτσια 16-18 έτών...»

«Είς έκείνην ή όποια θα μου στείλῃ την πρώτην επιστολήν...»

ΤΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΠΟΛΛΩΝ ΛΟΓΙΩΝ

Η ΑΠΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΓΩΓΟΥ

Τάδες πάλιν τά μαραφέια, ο έ Μανώ μου άπέβραταν ή γλυκοχρμούσα...»

Τάμαδες δηλαδή τι γέννηκε μ'έκεινο τό σασφήρη που τό έλεψε ή άγαπητική του...»

«Αλλά θά μου πής πώς αυτοί δέν είναι άντρες παρά γυναίκες...»

«Επεικέ, ο έ περικαλό, ή εις σέβρα για τί γυναίκα με γυναίκα γάμος δέν γένεται...»

«Όύθ' δέν τά λές μπύτ κατά μπύτ καλά...»

«Τι σούφλετ, σούθ' Μπουτσιβίκο, σούθ' έγώ κόνου τ' v Πειρίκο...»

«Άμάν, έκατόφυλλον μηττερ μου, διότι έτοιμάζομαι...»

«Έτώρα είναι τής μόδας να λακουμεύουν αι γυναίκες...»

«Χαίρετε λοιπόν διά βίω, διότι τό πολυπλάτυλλον ύναγυρόν σας δέν κλέφθη...»

«Τόμο «Σφαίρας» 2 ou 3 ou 4 ou και 5 ou έτους...»

«Ή εκδοσί εγκυρίσις δι' έν έτος...»

«Εκδοσί εγκυρίσις δι' έν έτος...»

«Ή εκδοσί εγκυρίσις δι' έν έτος...»

«Ή εκδοσί εγκυρίσις δι' έν έτος...»

«Ή εκδοσί εγκυρίσις δι' έν έτος...»

«Ή εκδοσί εγκυρίσις δι' έν έτος...»

«Ή εκδοσί εγκυρίσις δι' έν έτος...»

**Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΜΙΑΣ ΠΡΟΣΦΥΓΟΠΟΥΛΑΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ
ΠΟΥ ΕΞΗΝΑΓΚΑΣΘΗ ΝΑ ΓΙΝΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΚΑΛΟΓΡΑΙΑ
ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΗΝ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ**

Της ημέρας εκείνης είχαν έλθει στον Πειραιά μαζί με τα άλλα αναρτίσματα θύματα της Μικρασιατικής καταστροφής. Η Μαριάννα Δινβεγλή ήταν τότε 15 ετών. Άλλα τό ύψηλόν της ανάστημα και ή μεγάλη της ευρωστία, συνδυαζομένη μετ' ήν κανονικήν ανάπτυξιν τών διαφόρων γραμμών του σώματός της, της έδειναν μορφή κόρης 20 ετών.

Κατήγετο από τό Αίβαλι και ήτο κόρη εύπόρου οικογενείας. Η συφορά όμως, ή ίδια εκείνη μεγάλη συμφορά που έπληξε τόσους και τόσους, κατεστάρωσε και τήν οικογένειαν της Μαριάννας.

Αυτή και ή οικογένειά της δέν ήσαν πλέον παρά έρείπια σωρισμένα εκεί σε μία μεριά του Τελωνείου Πειραιώς, και άλλο καλλίτερο δέν είχαν να κάνουν παρά να θρηνούν τή χαμένη των εύτυχία.

Η Μαριάννα είχε γίνη πλέον αγνώριστη. Η δυστυχία, αφού κατέστρεψε τήν οικογενειακή της έστία, αγωνιζόταν τώρα για να καταστρέψη και ό,τι απέμεινε στή δυστυχισμένη νέα: Τήν νεότητά και τήν όμορφιά της. Τά όρατα της χαρακτηριστικά επάθαιναν μια θλιβερή αλλοίωση. Η ευρωστία της λίγο-λίγο εξηφανίζετο. Κανείς πορήγορος άγγελος δέν φαινοταν εκεί κοντά. Και ή επιστροφή στην παλιά εύλογημένη εύτυχία δέν ήταν πλέον παρά όνειρον.

Εν τούτοις, όσο δυστυχισμένος και αν γίνη κανείς, σπανίως χάνει τό αίσθημα της αυτοσυντηρήσεως. Και ή οικογένεια της Μαριάννας όσο δυστυχισμένη και αν ήτο έπρεπε να ζήση. Έπρεπε να φροντίση για να ζήση. Και ή ζωή υπό τās συνθήκας που είχε δημιουργήσει δια τήν ζωήν τών προσφύγων ή Μικρασιατική καταστροφή, ήτο ένας άγώνας όχι εύκολος.

Άρχή και τέλος ενός ειδυλλίου
Μαζί με τήν καλλονή της ή Μαριάννα συνεδούσε και μόρφωσιν άρκετήν. Έτσι μορφωμένη όπως ήταν, δέν άργησε να εύρη μια θεσούλα σε κάποιο ύποδηματοποιόν του Πειραιώς. Η μόρφωσίς της ήτο ένα προσόν στην περιστασιαή αυτή. Άλλα και ή καλλονή της άλλο προσόν σπουδιότερον. Η πόνοσ είχε σακατέψει τά όρατα της χαρακτηριστικά. Άλλα και έτσι όχηρή και άδυνατη δέν έπαυε να είναι όρατα. Ένα όρατο φως χυνόταν πάντα στο πρόσωπό της. Ένα φως που έβγαλγαν από μέσα από τήν ψυχή της τήν γεμάτη καλωσύνη.

Τό καταστρεπτικόν δηλητήριον της δυστυχίας δέν κατώρθωσε ναφθάση στην ψυχή της. Η Μαριάννα, συνηθισμένη στή ναχέλεια που χαρακτηρίζει τήν ζωή της Άνατολής, συνήτησε στην άρχή πολλές δυσκολίας, αποφασίσασα να έργασθῆ. Προσπαθούσε όμως, όσο μπορούσε. Η ιδέα, ότι δια της εργασίας της θα κατόρθωνε να βελτιωθῆ, όπως δήποτε, ή θέσις τών γονέων της, της έδυνάμωνε τήν προσπάθειαν αυτήν. Νικούσε όλα τά εμπόδια και όλας τās δυσκολίας, και σιγά-σιγά κατώρθωσε να κερδίση τήν εκτίμησιν και τόν θαυμασμόν του καταστηματούχου.

Είς τό κατάστημα εκείνο ή Μαριάννα, έσχετίσθη με κάποιον υπάλληλον, ό οποίος, όσάκις εύρισκε εύκαιραν, εξεδήλωνε τήν συμπάθειαν και τήν εκτίμησιν του προς τήν άτυχή προσφυγοπούλα. Πολλές φορές έδειξεν απέναντί της διαγωγήν ένός καλού και πονετικού φίλου. Τήν βοηθούσε εις τήν εργασίαν της, τήν διευκόλυνε χρηματικώς, τήν συνώδευσε καμιά φορά τό βράδυ ως στον καταυλισμό, και, μ' ένα λόγο, δέν έπαυε με κάθε τρόπο να της δείχνει, ότι όλη του ή ψυχή είχε γεμίσει συγκίνησιν δι' αυτήν.

Η άβρότης όμως της Μαριάννας, ή καλωσύνη της και ή θλιβερή της όμορφιά, συνετέλεσαν, ώστε γρήγορα ή συμπάθεια και ή φιλία του υπαλλήλου να πάρουν τήν μορφή σφοδρού και διαπύρου έρωτος.

Η ψυχή της Μαριάννας της είχε μιλήσει για τόν άνδρωπον αυτόν, έτσι που ήναγκάσθη να δεχθῆ τόν έρωτά του.

Ένα βράδυ ό υπάλληλος έπεσκέφθη τήν οικογένειαν της Μαριάννας και της έκανε προτάσεις γάμου. Ο πατέρας της εύχαρίστησε τόν νέον δια τās εύγενείς εκδουλεύσεις που είχε προσφέρει στην κόρη του, ήρνήθη όμως να δεχθῆ τόν γάμον αυτόν δια τόν λόγον ότι ή οικογενειακή του κατάστασις ήτο άκόμη άξιοθρήνητος. Πώς ν' άποκασιση να παντρεύη τό κορίτσι του ένας πατέρας όταν ή οικογένειά του διαμένει μέσα σε μία σπηνή, άγνωστα που θ' άποκατασταθῆ και που θα καταλήξῃ

Ο νέος βρήκεν εύλογον τήν δικαιολογίαν του πατέρα της Μαριάννας και έδηλωσεν ότι αυτός αγαπῆ τό κορίτσι και ότι δέν έχει καμμίαν αντίρρησιν εις τό να περιμένῃ ν' άποκατασταθῆ πρώτα ή οικογένεια και μετά να γίνῃ ό γάμος. Σε τούτο έμειναν όλοι σύμφωνοι και όλοι ήρχισαν να ενεργούν δραστηρίως δια τήν ταχύτεραν άποκατάστασιν της οικογενείας.

Όταν ήρχισεν άνεγειρόμενος ό συνοικισμός τών Ποδαράδων ή οικογένεια Δινβεγλή εκλήθη να εγκατασταθῆ στο μέρος αυτό.

Μέσα από τόν πέλο τής δυστυχίας ή Μαριάννα ήρχισε να διακρίνῃ τό γλυκοχάρημα μιας νέας εύτυχίας, που όσο μικρά και αν ήτο, θα μπορούσεν όπωσδήποτε να τήν κάνει να λησμονήσῃ τά δεινά του εκπατρισμοῦ. Είς τόν νέον εκείνον, εις τόν μνηστήρα της, διέβλεπε τόν άνδρωπον που έταίριαζε τόσον πολύ στον χαρακτήρα της και στην καρδιά της, έβλεπε τόν άνδρωπον που είχε όλην τήν θέλησιν να τήν κάνει να λησμονήσῃ. Και τούτο τό θεαρόσσε εύκολον ή Μαριάννα, επ' όσον ή άγάπη του μνηστήρος της παρουσιάζετο σ' αυτήν ειλικρινής, θερμή και στοργική.

Ο γάμος είχε αποφασισθῆ πλέον. Η Μαριάννα ήρχισε να προετοιμάζεται, χωρίς όμως να διακόψῃ ούτε επί μίαν ήμέραν τήν εργασίαν της.

Ένα ανέλιπτον όμως γεγονός, που ήλθε όλίγας ήμέρας προ του γάμου της, έφερε τήν δυστυχῆ Μαριάνναν σε θέσιν ν' άπελπισθῆ τελείως περι τής καλύτερσεως της ζωής της και να μη βλέπῃ πλέον τίποτε άλλο εμπρός της παρά ένα σκληρόν άγώνα για τήν διατήρησιν μιης ζωής, που θα ήταν γεμάτη θλίψεις.

Ενθυμείσθε όλοι τό τραγικόν πλοίον τόν «Άλέξανδρον Ζ.» Μέσα στο πλοίον αυτό τήν φοβερήν εκείνην ήμέραν της τραγωδίας εύρίσκετο και ό μνηστήρ της Μαριάννας προσκληθείς εις Ναύσταθμον δια ένα φίλον του κελουστίν, με τόν όποιον και συνεταξείδευε τήν ήμέραν εκείνην, και οι δύο δε βρήκαν, μαζί με τόσους άλλους άφανισθέντα στραγικόν θάνατον από τά φοβερά κύματα της τρικυμίας. Μόλις τήν άλλην μέρα τό πλοί έμαθεν ή Μαριάννα τήν νέαν συμφοράν που έρχοταν να της διαψεύσῃ κατά τόν οίκτερότερον τρόπον τό όρατόν της όνειρον. Η κακή μοίρα είχε διακόψει για λίγο τά κτυπήματά της, για να τά συνεχίσῃ σε λίγο οδυρότερα.

Τό ειδύλλιον της Μαριάννας με τόν υπάλληλον του ύποδηματοποιείου, που είχεν άρχίσει με τήσιν μυστικοπάθειαν, με τήσιν τρυφερότητα, αλλά και με τήσιν στοργήν διεκόπητο κατά τόν ταχικότερον τρόπον.

Η Μαριάννα εις τήν «Σωτηρείαν»

Μετά πάροδον πέντε μηνών από της ήμέρας του τραγικού συμβάντος του «Άλεξάνδρου» εύρίσκομεν τήν μεν οικογένειαν της Μαριάννας όριστικώς πλέον εγκατεστημένην εις ένα οικισμόν τών Ποδαράδων, τήν δε Μαριάνναν νοσηλευομένην εις τό φθισιατρείον «Σωτηρείας», όπου μετέβη προς θεράπειαν ένός στηθικού νοσήματός.

Είς τήν «Σωτηρείαν» ή Μαριάννα έγνωρίσθη με μία καθολικὴν Καλογραίαν, ή όποια είχεν εκδιωχθῆ από τόν Κεράλ εκ Σμύρνης, μαζί με άλλες, και είχαν έρθῃ εις τās Αθήνας. Η σερ Μαρί, έτσι όνομάζετο ή καλογραία, έδειξεν εύθύς εξ άρχής θερμότατον ένδιαφέρον για τήν Μαριάνναν και όχι μόνον αυτήν επεριποιείτο ή φιλόανθρωπος καλογραία και εφρόντιζε να μη της λείψῃ τίποτε, αλλά και τόν πατέρα της υπεστήριξεν ώστε να έσρη θέσιν, εις τό γραφείον ένός καθολικού εμπόρου τών Αθηνών.

Όπου αρχίζει ή προπαγάνδα.

Η ύγεια της Μαριάννας, χάρις εις τās άόκνους προσπάθειας και τās άδιακόπους περιποιήσεις της σερ Μαρί, ήρχισε ν' άποκαθίσταται. Η φύσις του νοσήματός της ήτο τούτη, ώστε να επιδέχεται θεράπειαν, και ή θεράπεια κατά τόν τρόπον, τόν όποιον έγένετο ήτο άποτελεσματική.

Ας ειπώμεν πλέον, ότι ή καλοκάγαθος σερ Μαρί είχε τόν σκοπόν της, φροντίζουσα δια τήν ύγείαν της Μαριάννας. Της είχαν υποσχεθῆ, ότι μόλις θα έγένετο καλά, θα τήν έπαιρνε μαζί της στο Παρίσι, όπου εκόπευε να μεταβῆ ή σερ Μαρί, και εκεί θα της εξησφάλιζε μίαν θέσιν, από τήν όποιαν και αυτή και ή οικογένειά της πολλά είχαν να ύφελήθουν.

(Ακολουθεί)

**ΤΙ ΘΑ ΕΙΝΕ
ΤΑ ΣΚΑΝΔΑΛΑ ΤΗΣ ΣΥΝΟΙΚΙΑΣ ΣΑΣ;**

Όλοι αϊ άναγνώστρια και όλοι οι άναγνώσται της «Σφαίρας» τόσον τών Αθηνών όσον και τών επαρχιών, άλλα και τών Έλληνικόν άκόμη κοινοτήτων του Έξωτερικού και της Αμερικῆς όχι μόνον δικαίωμα έχουν άλλα ΚΑΙ ΚΑΘΗΚΟΝ να λάβουν μέρος εις τήν στήλην αυτήν.

Δια της ιδρύσεως της στήλης αυτής δέν θα είναι ύπερβολή αν πούμε ότι κάθε άναγνώστρια και κάθε άναγνώστης άποκτοῦν ένα ΔΙΚΟ ΤΟΥΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ, ΜΙΑ ΔΙΚΗ ΤΟΥΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ.

Τι τό σκανδαλώδες βρίσκετε στην συνοικίαν σας;

Ποιό γεγονός δέν σας κτυπῆ καλά στ' αυτιά;

Τι άνάποδον βλέπετε όχι μόνον κοσμικόν, κοινωνικόν, έρωτικόν, έμπορικόν, αλλά και διοικητικόν άκόμη; Γράψατέ το με λίγα λόγια και ζητήσατε εξηγήσεις γι' αυτό.

Πολλά άνάποδα σήμερα, πολλά ιδιότροπα πολλά περιεργα, πολλά σόλοικα συμβαίον γύρω μας, στην πόλι μας στην γειονιδία μας. Περιγράψατέ τα, κωμικοποιήσατέ τα. Έτσι θα προσφέρετε άνθρωπολογιστον άξιας εκδόσλευσιν στην κοινωνία.

Και για να καταλάβετε πλατύτερα τόν προορισμόν της στήλης αυτής, τίν όποιαν από σήμερα ιδρύει ή «Σφαίρα», δέν έχω παρά να σάς αναφέρω μερικά παραδείγματα.

Ο άναγνώστης της «Σφαίρας» κ. Τ. Μ., κοιτών εις τήν συνοικίαν Νεαπόλεως μας γράφει:

«Προχθές άπρόκειται να γίνῃ κάποιος γάμος εις τήν συνοικίαν μας. Ο γαμβρός, όλίγην ώρα προ του γάμου του, εκινδύνευσεν να έλθῃ εις σοβαρώτατην διάστασιν με τόν πενθερόν του και να χάσῃ και τήν... νόμφην, επιμένων, παρά τήν θέλησιν τών συγγενών της νόμφης, να παρευρεθῆ μουσική κατά τήν ώραν της στέψεως, ή όποια θα παινιζε μετά τόν γάμον.

Γόρα σάς έρωτώ; Είναι σωστό στο θεό σας να ειδιοποιηθών δια... σαλπύγων οι περίοικοι ότι ή κόρη του κ. Α πρόκειται να γίνῃ... κ.η.α.;

Και άλλο:

«Κάθε πρωί με τό τραίνο τών 9 παρά τέταρτε ταξίδευει από Κηφισίαν εις Αμαρούσιον μία δεσποινίς με τουαλέτταν από σουά εκρί, με μία κινεζική όμπρέλλα, άλλο τόσον άδέξια βιαμένη που μόλις εγκατελείψῃ τό βαγόνι τά σόλοια γι' αυτήν και οι φθιριτικοί συνεχίζονται μέχρις Αθηνών. Αν δέν κατορθώσῃ ή εν λόγω δεσποινίς, (όνομα π. χ. Α.), να συμμορφωθῆ με τήν καλαισθησίαν τών άλλων, προτιμώτερον να μη δάφεται ή αν επιμένῃ να δάφεται δε καθεται τουλάχιστον σπήτι της».

Άλλο

«Γιατί, ή δεσποινίς Κ., εις τήν προχθέςαινην συναυλίαν με Έλληνικόν Ώθελου φοροδσε μία κατακίτρινη τουαλέττα; Δέν έλέπετε λοιπόν τό πρόσωπον της πόσον όχηρό είναι; Και στα όχηρά πρόσωπα τό μόνον χρώμα που δέν πηγαινει είναι τό κίτρινον. Και άλλο:

«Στή συνοικία μου ένας νέος ό Γ., αγαπῆ τήν δευτέραν του εξαδέλφην, Είμαι βέβαιος ότι αν παντρευθών οι άνθρωποι αυτοί θα ζήσουν πολύ εύτυχισμένοι. Εμποδίζουν όμως τόν γάμον οι γονεεις των. Τι στενοκέφαλοι παλι είν' αυτοί; Επόμεινον τώρα να καταντήσουν και οι δύο πολύ δυστυχείς, ή να άλληλοαπαχθών. Ποιός έχει να χάσῃ από τά επακόλουθα αυτά. Βεβαίως ή οικογένειες τους περισσόταρα».

Μην περιορίζεσθε μόνον στα σκάνδαλα της συνοικίας σας. Ο,τι ιδιότροπο δε, άνάποδο πέφτει στο μάτι σας γράφετέ το, δπουδήποτε και αν τό ειδάτε.

Προσέχετε να γράφετε τά πραγματικά όνόματα, τών περι οδ' πρόκειται. Η αν δέν θέλετε δλόκληρα τά όνόματα μόνον τ' άρχικά όνόματα και επιδέτετο.

ΟΡΟΙ

Κάθε δημοσίευμα σας να μη υπερβαίνῃ τούς 10 στίχους «Σφαίρας».

Μόνον όταν τά δημοσίευσματα υπογράφωνται ΑΠΟ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΣΑΣ όνόματα θα δημοσιεύωνται.

Επιτρέπωνται όμως και ΕΚΓΕΚΡΙΜΕΝΑ ΨΕΥΔΩΝΥΜΑ

Κάθε δημοσίευμα θα συνοδεύεται από ΔΡΑΧ ΜΑΣ ΤΡΕΙΣ. ΑΡΧΙΣΑΤΕ ΔΟΙΗΘΗΝ